

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/226/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114205688
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114205688.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Mgr. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: E. R., V. X.X.XXXX, Q. X, Y., zastúpenej advokátkou JUDr. Jaroslavou Oravcovou, Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 9.517,10 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 17.12.2014 č. k. 17C/87/2014-116, jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 17C/87/2014-116, žalobu zamietol. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 1.981,79 eur a tieto zaplatiť priamo na účet právnej zástupkyne žalovanej a vedľajšieho účastníka JUDr. Jaroslave Oravcovej, advokátke vo Vranove nad Topľou, Dobrianskeho 1651, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že návrhom z 27.2.2014 sa žalobca domáhal zaplatenia pohľadávky 9.517,10 eur, ktorú získal postúpením od Slovenskej sporiteľne na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 28.6.2012. Pôvodne Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom bola uzavretá so žalovanou Zmluva o úvere zo dňa 5.2.2008 a poskytnutý úver 210.000,- Sk, ktorý mal byť vrátený v 119 splátkach po 4.699,- Sk s úrokovou sadzbou 11,35 % a RPMN 13,33 % (tzv. ročná percentuálna miera nákladov). Splatnosť úveru bola stanovená na 20.1.2018. Žalobca si uplatňuje dlžné splátky v počte 95 od 20.3.2010 do 20.1.2018 v celkovej výške 9.517,10 eur. Pôvodne splatné splátky od 20.8.2012 do 20.1.2018 sa stali splatnými dňom 6.8.2012, keď bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

Žalovaná a vedľajší účastník namietali nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách (zákon č. 483/2001 Z.z.). Banka môže postúpiť písomnou zmluvou inej osobe svoju pohľadávku, ktorá nie je bankou len za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky po tom, čo je dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávky zodpovedajúcej tomuto peňažnému záväzku. Predmetom spôsobilým postúpenia pohľadávky zo strany banky v zmysle tohto zákonného ustanovenia môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sa už stali splatnými. Postupca nebol oprávnený postúpiť pohľadávku žalovanej. Žalobca nemal ani dostatočnú aktívnu vecnú legitímáciu v konaní.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalovaná dňa uzavreli dňa 5.2.2008 zmluvu o splátkovom úvere o poskytnutí 210.000,- Sk žalovanej so splatnosťou prvej splátky 20.3.2008 a konečnou splatnosťou úveru 20.1.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.6.2012 Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila pohľadávku na žalobcu. Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámila súdu, že k zosplateniu úveru zo zmluvy došlo 19.6.2012, keď výzvou z 28.1.2009 bola dlžníčka vyzvaná k úhrade dlžných splátok, s ktorými bola v omeškaní ku dňu 31.12.2008 vo výške 493,26 eur do 10 dní. Žalobca po postúpení pohľadávky vyzval žalovanú k úhrade v oznámení

o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 18.7.2012, kde žiadal okamžitú úhradu celého dlhu v celkovej výške 10.973,92 eur do 28.7.2012.

Súd posudzoval úverovú zmluvu podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. ako spotrebiteľskú zmluvu, pričom neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zmluva o splátkovom úvere je aj spotrebiteľskou zmluvou, ktorá bola formulárová bez možnosti žalovanej ako dlžníka podstatne ovplyvniť obsah takejto zmluvy. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z., môže banka svoju peňažnú pohľadávku písomnou zmluvou postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta len v prípadoch, ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky. Podľa okresného súdu, ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách možnosť postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní od omeškania dlžníkom splácať zročné splátky sa viaže len už na splatné, t.j. dospelé splátky. Postupca nebol oprávnený postúpiť celú pohľadávku žalobcovi, pokiaľ banka takýto úver nezosplatnila. Túto skutočnosť je potrebné preukázať vykázaním doručenia predmetnej výzvy žalovanej ako dlžníkovi. V danom prípade banka len zosplatnila dlžné splátky výzvou zo dňa 28.1.2009 vo vzťahu k splátkam, s ktorými bola v omeškaní do 31.12.2008 v rozsahu 493,26 eur. Len výška tejto pohľadávky mala byť predmetom postúpenia banky, pokiaľ nevyhlásila mimoriadne zosplatnenie. Navyiac, banka ani nepreukázala dôkaz o doručení výzvy žalovanej, ktorou boli zosplatnené dlžné splátky ku koncu roka 2008. Aj keď banka uviedla, že zosplatnila úver dňa 19.6.2012, nebol o tom doložený žiaden listinný dôkaz, ani výzva. Ak banka postúpila pohľadávku z úveru, ktorý nebol zosplatnený, postúpila pohľadávku, ktorú nebola oprávnená postúpiť podľa zákona o bankách. Preto žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie pohľadávky v spore. Postúpenie pohľadávky je neplatné, preto z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Súd priznal žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 1.981,79 eur.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. V danom prípade došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - žalobcom a žalovanou. Čo sa týka znenia § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. žalobca súhlasí s tým, že nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a tiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy. K predčasnemu ukončeniu zmluvného vzťahu došlo zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 6.8.2012. Žalobca poukazuje na čl. V bodu 1 zmluvy o postúpení pohľadávok, že postupca aj postupník sú oprávnení, nie povinní, predčasne ukončiť záväzkový vzťah, ak sa poukazuje na § 488 Občianskeho zákonníka a právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Preto aj ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní čo i len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nielen tú časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Zákon nehovorí o postúpení len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní. Tu sa odkazuje na iné rozhodnutia napr. Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp. zn. 19C/34/2012. § 92 ods. 8 zákona nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky, pretože táto časť zákona č. 483 sa týka výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

Ďalej sa žalobca dotýka účasti vedľajšieho účastníka v konaní, a to Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“. Považuje jeho vstup do konania za neúčelný, s cieľom len navýšiť trovy konania. Navyiac, združenie je povinné z podstaty svojej existencie poskytovať potrebnú právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Musí tak reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou ako aj personálnou základňou minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných cieľov ochrany spotrebiteľa. Vstup vedľajšieho účastníka sleduje len získanie finančných prostriedkov pri náhrade trov právneho zastúpenia. Žalobca navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrhu vyhovieť, prípadne zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Právna zástupkyňa žalovanej navrhla potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Banky sú oprávnené postúpiť pohľadávku po uplynutí 90 dní omeškania, ale už len na splatné, t.j. dospelé splátky. Postupca nebol oprávnený postúpiť celú pohľadávku, pokiaľ banka takýto úver nezosplatnila. Navyiac je potrebné preukázať vykázanie doručenia výzvy dlžníkovi. V danom prípade došlo k zosplatneniu pohľadávky len v rozsahu 493,26 eur. Keďže žalobca nie je bankovým subjektom, banka mu ani nemohla postúpiť pohľadávku z úveru, ktorý nebol splatný. Žalovaná sa vyjadruje k vedľajšiemu účastníctvu v konaní, ktoré považuje za povolené a vyplýva z § 93 ods. 2 O.s.p.. Námietky žalobcu považuje za neopodstatnené. Žiada potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a uplatňuje si náhradu trov odvolacieho konania.

Uznesením zo dňa 15.10.2015 Okresný súd Prešov zamietol námietky žalobcu proti vstupu Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Prešov, ako vedľajšieho účastníka do konania.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Základom sporu je to, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s., ako banky na žalobcu, ktorý nie je bankovou spoločnosťou. Súd pokiaľ žalobu zamietol, vychádzal z toho, že zákon o bankách v ust. § 92 ods. 8 dáva prísne podmienky na možnosť postúpenia pohľadávky veriteľom ďalšiemu subjektu. Súd dospel k záveru, že môže dôjsť k postúpeniu len splatnej pohľadávky a len za predpokladu, že existuje aj výzva zo strany banky na zaplatenie už splatných pohľadávok. Keďže žalobca v konaní nepreukázal tieto skutočnosti, potom súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z banky na terajšieho žalobcu.

Odvolací súd vychádza z toho, že má iný názor na posúdenie možnosti postúpenia pohľadávky z predmetu sporu na žalobcu. Úverová zmluva medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalovanou bola uzavretá dňa 5.2.2008 s prvou splátkou 20.3.2008 a poslednou konečnou splátkou úveru 20.1.2018. Úver v rozsahu 210.000,- Sk mal celkovo 119 splátok. Všeobecné obchodné podmienky (VOP) banky v bode 18.14 uvádzajú, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Táto časť VOP je pomerne nevyvážená, pretože dáva viac práv veriteľovi ako dlžníkovi, ale v princípe, rieši otázku možnosti postúpenia pohľadávky banky voči dlžníkovi aj bez súhlasu dlžníka.

Na č. I. 103a spisu je potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s., že táto zosplatnila úver so žalovanou ako dlžníkom dňa 19.6.2012. Neskôr zosplatnený úver mal byť predmetom postúpenia medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalobcom. Takisto na č. I. 32 spisu je príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky, kde Slovenská sporiteľňa, a.s., potvrdzuje splatnosť úveru 20.1.2018, ale na druhej strane na č. I. 54 spisu je ďalšie oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s., že došlo k zosplatneniu úveru 5.2.2008. Na č. I. 55 spisu je oznámenie z 28.1.2009 Slovenskej sporiteľne o tom, že dlžník je v omeškaní so splácaním svojho úveru k 31.12.2008 v celkovej výške 493,26 eur. Súčasne je uložená dlžníkovi povinnosť uhradiť dlžnú sumu do 10 dní od doručenia výzvy. Pokiaľ sa bude vychádzať z § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z., že napriek písomnej výzve klient banky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Toto právo ale banka nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradí banke omeškané peňažné záväzky v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní dlžníka so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banke presiahol jeden rok. V danom prípade v zmluve o postúpení pohľadávok a prílohe č. 1 (č. I. 32 spisu) sa konštatuje, že počet omeškaní zistených po splatnosti 9.766,83 eur je 1 193 dní. Počet dní omeškania 1 193 dní znamená skoro 3 roky v omeškaní s plnením časti svojich peňažných záväzkov, preto môže ísť o výnimku, kedy môže banka postupovať pohľadávku aj bez súhlasu klienta, ak je omeškanie dlhšie ako jeden rok. To bankám rozvážuje možnosť postúpenia pohľadávky postupníkom aj nebankovým spoločnostiam. Navyiac existujú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v bode 18 bodu 4 dávajú oprávnenie

banke postúpiť pohľadávku aj bez súhlasu klienta, aj keď trocha nevyvážene takúto možnosť postúpiť pohľadávku proti banke dlžníkovi neumožňuje.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav ohľadom tvrdeného zosplatnenia úveru (č. I. 54 spisu), resp. či bola žalovaná v omeškaní so splnením svojho záväzku 493,26 eur aj v čase postúpenia pohľadávky, bolo potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Až v prípade dostatočného overenia oprávnenosti banky postúpiť pohľadávku je možné zodpovedne riešiť otázku platnosti či neplatnosti postúpenia úverovej zmluvy a aktívnej legitimácie žalobcu v konaní. Krajský súd preto zrušuje rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie dokazovanie v naznačenom smere.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.